

SOGNEPRÆSTEN HAR ORDET

”Naturen er på vej mod sin genkendelige dvale. Den går igennem en tid med blæst, rusk og regn, men også med ufattelig smukke dage med sensommersol, underfulde farver og den genkendelige følelse af, at ro og stilhed igen er ved at sænke sig i naturen. Frugt og bær høstes og gemmes.”

Læs videre på bagsiden

Gudstjenester i september 2026 i Blistrup Kirke

Søndag 6. september kl. 10.30 Gudstjeneste v/Tina Hastrup von Buchwald

Søndag 13. september kl. 10.30 Gudstjeneste v/Tina Hastrup v. Buchwald

Torsdag 17. september kl. 10.30 Morgenandagt i Kirkeladen v/Tina Buchwald

Søndag 20. september kl. 10.30 Gudstjeneste v/Tina Hastrup von Buchwald

Søndag 27. september kl. 10.30 Gudstjeneste v/Tina Hastrup von Buchwald

Aktiviteter i september 2026 i Kirkeladen

Foredrag om Grækenland og kirkens historie

Fredag 4. sept. kl. 10.00

v/Peer Faurskov. Fri entré

Nørklærne: Mandage kl. 13.30-15.30

Stilleretræte: Fredag 18. sept. kl. 10.00-14.00

Studiekreds om Erasmus af Rotterdam & Poul Helgesen

Onsdag 23. sept. kl. 14.00

v/Tina Hastrup von Buchwald

Menighedsrådsmøde: Torsdag 24. sept. kl. 18.30

Studiekreds frikirkerne – Kristendommens nye ansigter:

Onsdag 30. sept. kl. 14.00

v/Casper Kokkenborg Vestergård

ER DU MILITÆRMAND eller lignende?

Vi har brug for en tidligere militærmand, som kunne have interesse i at hjælpe os med at skabe kirkens beredskab til krisesituationer. Vi ønsker én, der kommer med en god portion erfaring fra militæret.

Vi kan ikke honorere dig.
Har dette din interesse?

Skriv til menighedsrådets
formand: Thomas Vedelsbøl
på TVE@km.dk.

Forbehold for ændringer. Se hjemmesiden for de seneste opdateringer.

www.blistrupkirke.dk

Se bagsiden

Det ægte

Af sognepræst

Tina Hastrup von Buchwald

thvb@km.dk
blistrupkirke.dk

Naturen er på vej mod sin genkendelige dvale. Den går igennem en tid med blæst, rusk og regn, men også med ufattelig smukke dage med sensommersol, underfulde farver og den genkendelige følelse af, at ro og stilhed igen er ved at sænke sig i naturen. Frugt og bær høstes og gemmes. Gustne blade falder mod jorden, og bliver til muld. Agner og frø sendes afsted for at skabe nyt. Det er mageløst, og vi kan ikke besvare det på anden måde end med taknemlighed over at være små vidner til naturens store mirakler.

Vi mennesker, vi trives i fællesskaber. Hvad enten det er en bogklub, gymnastik, tenniskammerater, golf-fællesskaber eller i kirken. Vi har brug for fællesskaber. De er vigtige for os. De er endda så vigtige, at de nu er sat på listen over ting, man selv kan gøre for måske at få et længere og bedre liv. At være sammen med nogen, der glæder sig over at se dig; som spørger ind til dit liv – nogen der regner med dig. Har du ikke et netværk? Du må se at komme ud og få dig et. For netværk er uvurderlige. Guldminer af lykke.

Indimellem sker det i fællesskaber, at der er dem af os, der rammes af ulykke, sygdom, sorg, depression. Vores naturlige reaktionsmønster er, at vi lukker os om os selv – isolerer os. Som en beskyttelse. Og javist; der vil være dem af os, der kommer til at svinge; at skuffe. Som har svært ved at "træde over dørtærsklen", fordi vi simpelt hen bare lever i et land, hvor vi aldrig fik lært at udtrykke os overfor sorg og sygdom. Vi skal helst være glade hele tiden. Bevares. Vi kan da sende en buket blomster, og skrive nogle omsorgsfulde ord. Men den der nære kontakt i de mørke stun-

der – den er straks sværere. Vi tror, vi skal sige en masse – og helst de helt rigtige ord. Ord betyder ingenting. Nærværet er bare vigtigere. Det siger mere end ord.

I en tid, hvor de unge, som i 1. Korintherbrev 13, 12: *Nu ser vi i et sløret spejlbillede, men en dag vil vi se alting, som det er*. De unge ser dét, som ikke er ægte. Da skal vi andre gøre en større indsats for at fortælle dem om det ægte liv. Et liv, der rummer både lys og mørke, glæder og sorger. Succes og fiaskoer.

C. S. Lewis, som bla. skrev Narniabøgerne, skriver i bogen "Om bøn – breve til en ven":

"Da jeg for nogle år siden havde det vanskeligt, sagde du noget i denne retning til mig: Du skrev: 'Jeg ved, at jeg står udenfor. Min stemme kan næppe nå dig'. Det var grunden til, at dit brev føltes mere ægte end alle de håndtryk, jeg fik.

Og Lewis fortsætter: *"Som du ser, er jeg en af Jobs trøstere. I stedet for at oplyse den mørke dal, hvor du nu befinder dig, så formørker jeg den endnu mere. Og du ved hvorfor. Dit mørke har aktualiseret mit eget. Men ved nærmere eftertanke fotryder jeg ikke, hvad jeg har skrevet. Jeg tror, at det alene er ved at dele mørket, at vi kan mødes netop nu – Dele det med hinanden, og hvad der er endnu vigtigere – dele det med vores Mester. Vi befinder os ikke på ubanet vej. Snarere på hovedvejen."*

Ingen af os går igennem livet uden ar på sjælen. Alle har vi vore kampe. Men det her Lewis skrev, det var SÅ smukke ord, som vi alle må lægge i vores indre bagkatalog.